

Osmdesáté výročí spořilovské náboženské obce ČČS

Příprava založení a rozvoj náboženské obce Církve československé na Spořilově v době první republiky obrazy všeobecnou situaci ve společnosti a stav náboženských organizací v nově vytvářeném státě. Český a slovenský národ utiskovaný po staletí a živořící v područí Rakousko-uherské monarchie spjaté přímo s římskokatolickou církví u nás toužil po svobodě politické a hospodářské. Pociťil žhavou touhu po nové církvi národní, která svoje učení založila na reformační náboženské tradici husitské a českobratrské. Byli to především naši legionáři, kteří zazili to největší utrpení a odmítali sloužit pod prapory cizí mocnosti a věřit cizím hodnostářům římské církve.

Dokladem této skutečnosti byl můj tatínek Karel Prchlík - ruský legionář, který vystoupil z Církve římskokatolické po návratu do vlasti. Naproti tomu rodina mé maminky Adély Smetanové v téže době přestoupila z římskokatolické víry na československou.

Národní Československá církev by vyhlášena na schůzi Klubu reformního duchovenstva v Národním domě na Smíchově ve čtvrtek dne 8. ledna 1920. První zprávu o činnosti nalézáme v Zápisové knize dne 2. 12. 1923 (Viz: Prchlík Toulky minulostí Starého Spořilova). Hned po první schůzce vznikl „Místní náboženský výbor Církve československé v Roztylech“. Funkcionáři byli zvoleni bratři František Kilián, Bohumil Wurm - jednatel a Jaroslav Sojka - pokladník. Všichni z Dolních Roztyl. V roce 1934 se stal předsedou Výboru pro založení náboženské obce ČČS na Spořilově velmi obětavý bratr prof. Ing. Hanka, který v této funkci setrval až do roku 1942. Jednatelem byl zvolen jeho blízký spolupracovník bratr Antonín Král, který byl ve funkci až do roku 1944. Na spořilovské škole vyučovala náboženství oblíbená sestra Marie Kořínková. V roce 1935 konala církev bohoslužby pravidelně každou neděli v budově nové školy. Výuku náboženství navštěvovalo 83 žáků a k Československé církvi se hlásilo na 700 spořilovských občanů. V celé republice vykazovala církev již přes milion příslušníků.

S náboženskou obcí na Spořilově jsou spjaty zejména dvě významné osobnosti, oba duchovní a teologové. Prvním z nich je prof. Alois Spisar. Na Spořilov se přistěhoval v listopadu 1929 do domku v Jihovýchodní IV. Byl jedním ze zakladatelské

Prof. ThDr. Alois Spisar, spoluzakladatel a první duchovní ČČS na Spořilově

generace nové církve. Vytvořil věroučné dílo nové církve. Druhou osobností byl prof. ThDr. Rudolf Horský, který byl zaměřen na práci s dětmi a mládeží. Organizoval hnutí Nedělních škol po 2. světové válce, později se stal profesorem praktické teologie na Husově československé bohoslovecké fakultě v Praze. Je autorem řady publikací a článků. Na Spořilově působil jako farář v letech 1967 až 1993.

Místní výbor náboženské obce ČČS vyvíjel ve dvacátých letech minulého století úsilí o zahájení pravidelných bohoslužeb v nelehkých podmínkách tehdejšího sídliště ve výstavbě. První bohoslužby o Boží Hod vánoční roku 1929 vykonal bratr Spisar v tzv. „truhlárně“ - truhlářské dílně v prostranství mezi Spořilovem a Roztylými. Patřila mastru Mašínovi, příslušníku církve českobratrské evangelická, který nám ji na bohoslužby laskavě zapůjčil, za což zasluhuje náš dík. 12. ledna 1941 pronesl bratr prof. Alois Spisar promluvu při bohoslužbách k oslavě 20. výročí založení ČČS

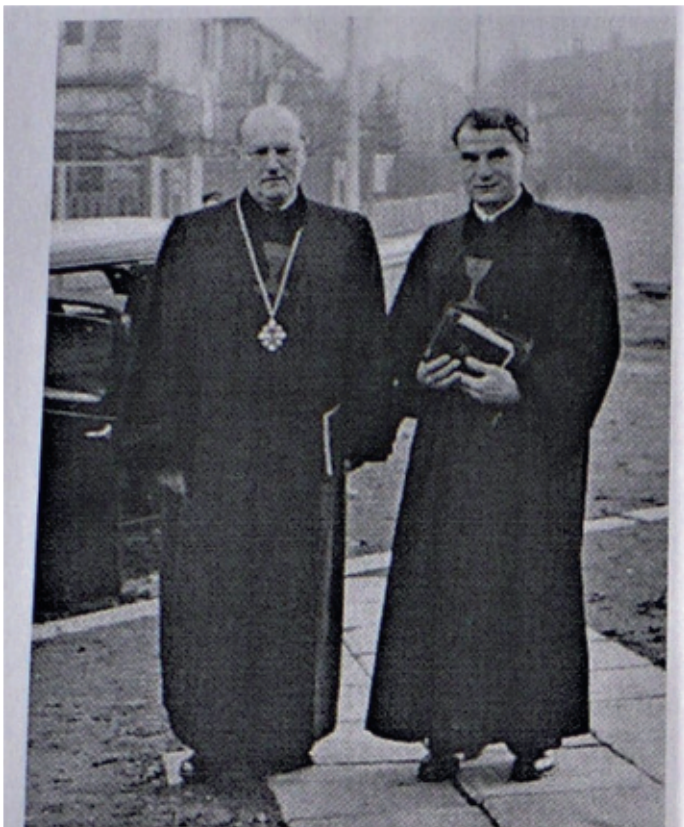
Dne 18. dubna 2021 uplynulo 80 let od založení naší malé náboženské obce Církve českomoravské v Praze-Záběhlích v době Protektorátu Čechy a Morava. Všem příslušníkům a jejich příznivcům připomínáme pozoruhodné výročí. Svým bohatým obsahem a rozsahem svědčí o pestrosti duchovní léčby a kulturní i sociální práce duchovní správy i všech věrných příslušníků církve v dobách pro náš národ dobrých i zlých. Stručně dějiny přikládám k zamyšlení a pro vaše potěšení (Viz: Prchlík Malá historie ČČS)

Členové přípravného výboru byli bratři a sestry: Josef Ach - hospodář, Blažena Bělohoubková, Jan Budák - místopředseda, účetní a revizor účtů, Miroslav Čepelka - tajemník, archivář a kronikář, Ludvík Keist - pokladník, Františka Kejarová - matrikářka, František Klíma - finanční referent, Antonín Král - jednatel a tajemník (1943-1978), František Kříž - dlouholetý pokladník a nejobětavější člen, Václav Prokop - technický stavební referent, František Pšorn - revizor účtů, Josef Sieger - matrikář, výběrčí náboženské daně a kronikář, Antonín Zykmond - dlouholetý účetní, zapisovatel a kronikář.

Bohoslužby na Spořilově se konaly střídavě ve škole, v sokolovně, v dílně, v hostinci, v bytě nebo ve sboru. V roce 1932 se oživuje snaha o získání bohoslužebné místnosti a je dokonce

Prof. ThDr. Rudolf Horský, farář na Spořilově

ThDr. Vladimír Lenc, farář na Spořilově
s patriarchou ThDr. Františkem Kovářem

dojednáno s vedením hlavního města Prahy odkoupení kostelíku převáženého z Podkarpatské Rusi. Později však z tohoto záměru pro velké finanční náklady s převozem sešlo. V době Protektorátu Čechy a Morava za 2. světové války došlo k velkému vzestupu členské základny a její všestranné činnosti v oblasti duchovní, sociální a ekonomické. Právě v této těžké době byla dne 16. února 1941 založena naše náboženská obec Církve českomoravské v Praze-Záběhlicích osamostatněním dosavadních částí dvou náboženských obcí - Spořilov a Roztyly patřící do té doby k NO Michelské, a Záběhlíce, Zahradní Město a Hutě, které byly součástí NO Vršovické.

S vděčností musím poděkovat zejména duchovním otcům - bratrům farářům a zároveň kronikářům - Vladimíru Lencovi, Miroslavu Čepelkovi a Rudolfu Horskému. Díky jejich věrným a pečlivým záznamům jsem mohl čerpat zajímavé informace o

O čem jsme psali ve Spořilovských novinách od vydání minulého čísla?

- Ing. Antonín Marián Svoboda, CSc. zemřel
- Výroční zpráva Sboru pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova za rok 2020 a plán činnosti na rok 2021
- Farmářské trhy zahajují 24. dubna!
- Blíží se výročí Pražského povstání 1945
- Toulky se dočkaly slavnostního uvítání v modlitebně husitské církve
- Noc kostelů 2021 v kostele sv. Anežky České
- Na farmářském trhu představí technologii aquaponického pěstování zeleniny.
- U zastávky Spořilov vznikla velkoplošná malba
- Sousedská pieta za Libuši Safránkovou
- Oslavili jsme 29 let fotbalového Plácku
- Vzpomínka na heydrichiádu
- Spořilov se dostal díky rozlučení s Libuší Safránkovou do hledáčku světových médií
- Albert na Spořilově se proměnil k nepoznání. Zařadil se do trojky nejmodernějších městských prodejen
- Plus.rozhlas.cz: Zaostřeno Jana Hergeta
- Do sběrného dvora v Zakryté ulici můžete nosit staré knihy. Poslouží dobré věci
- Ze Spořilova zmizí betonové lavičky
- Marcel Grün, český astronom a skvělý popularizátor vědy
- Libor Speychal, člen Zpravodajské brigády
- Zasloužilý učitel Jan Hostáň
- Nová možnost spojení - nádraží Zahradní Město
- Slavnostní žehnutí nových varhan a koncert v kostele sv. Anežky České na Spořilově
- František Švejda a jeho významná rodina
- Parlamentní volby v Praze 4 vyhrálo SPOLU
- Městská část Praha 4 se opět snaží zavést modré zóny na Spořilov
- Pět bodů, proč mohou být modré zóny pro starý Spořilov škodlivé
- Jako občané (Spořilova) máme právo spolurozhodovat o našem životním prostoru a chránit naše hodnoty a hodnoty naší čtvrti
- Všechny články najdete na webu www.sporilov.info.

hlavních událostech naší náboženské obce od jejich prvních krůčků až do současnosti (Viz: Prchlík Malá kronika CCS).

V roce 1941 byl vybrán a zaplacen pozemek na stavbu vlastního sboru na dolním konci Roztylského náměstí. Čekalo se pouze na dobu poválečnou na vystavení definitivní tržní smlouvy.

V červenci 1941 byla vypsána veřejná soutěž na projekt sboru na Spořilově, které se zúčastnilo velké množství inženýrů - architektů. Vítězný návrh projektu sboru CCS na Spořilově vypracovali manželé Ing. Arch. Kittrichovi. V Umělecko-průmyslovém muzeu v Praze byla uspořádána veřejná výstava soutěžních návrhů. Byla vypsána sbírka na stavbu sboru. Stav účelového jmění koncem roku 1945 činil 476 047,80 Kč. Stav členů náboženské obce ke konci roku 1945 činil 2 482 členů.

Péči o děti zvané Nedělní škola vedly členky odboru sociální práce - sestra učitelka Marie Bílá, sestra Marie Hulanová, Františka Kejzarová a Marie Vernerová. Vzpomínám s úctou a díky na sestru Hulanovou - maminku známého vynikajícího spořilovského jazzového hudebníka, skladatele a zpěváka Ludka Hulana. Obětavě se věnovala sociální práci a dětem a pořádala výlety rodičů a dětí do přírody a dětské besídky s pestrým pořadem v sokolovně. Patří jí náš velký dík!

Luděk se ve třicátých letech přistěhoval s rodiči do domku v Severovýchodní II. Nejprve se začal učit hrát na housle u profesora Františka Rovenského jako většina spořilovských žáků. Později přešel na kontrabas a tento nástroj ho proslavil v jeho celoživotní profesní dráze. Spolu s dalšími spořilovskými studenty založil rytmickou skupinu „HARLEM JAZZ“. Na jazzové house hrál a zpíval Arnošt (Arne) Kopal, Václav (Sláva) Kulhánek hrál na saxofon a klarinet, Libor Fára na bicí a Luděk Hulan na kontrabas. Vzpomínám na Ludka jako tichého, skromného přítele - vrstevníka, který se vypracoval na špičkového umělce v tomto hudebním oboru. Odešel na věčnost v mladém věku 50 let na následky úrazu. Za jeho velké umění patří Ludkovi zasloužený dík!

Po osvobození od května 1945 až do roku 1948 se konaly každou neděli bohoslužby CCS v sokolovně na Spořilově.

V krátkém období svobody v letech 1945 až 1948 se příslušníci církve s nřšením pustili do práce na „vinici Páně“ a s novými nadějami budoucnost naší vlasti a obnovou Církve československou. Zejména se rozvíjela duchovní péče o děti v nedělní škole a Jednotě mládeže. Její členové mohli čerpat z bohaté kulturní a osvětové činnosti a na letních i zimních táborech posílovat i své zdraví sportováním v Domově radostného mláde v Nové Vsi nad Nisou.

Na velikonočním kurzu se sešla řada budoucích osobností kulturního a společenského života, např. velký všestranný umělec bratr Ladislav Smoljak z náboženské obce v Michli a další.

Náboženská obec vlastnila v poválečných letech ve správě od roku 1949 zotavovnu „Domov radostného mláde“ v Nové Vsi u Jablonce nad Nisou. Jednota mládeže tam pravidelně pořádala velmi navštívené letní a zimní tábory, které skvěle připravil vedl obětavý, nezapomenutelný bratr farář Vladimír Lenc - ideový vedoucí se svými pomocníky - Jarkou Jiráskovou, Ludkem Davidem, Karlem Fikarem, Dagmar Kvapilovou, Vladimírem Prchlíkem a dalšími a milá a strážníky velmi oblíbená a vždy usměvavá sestra Anna Budáková - vedoucí kuchyně.

Z Pamětní knihy náboženské obce spořilovské uvádíme úvodní zápis vzácné návštěvy biskupa Dr. Františka Kováře s chotí Helenou ze dne 5. 8. 1949: „Jsem šťasten, že mohu první podepsat tuto knihu při návštěvě ozdravovny spořilovské náboženské obce v Nové Vsi nad Nisou. Nacházím zde děti, které velmi dobře vypadají, a už z toho vidím, že je jim věnována péče, jaké potřebují. Těším se na pobyt v tomto krásném prostředí, třeba tu nemohu pobýt dlouho. Přeji náboženské obci spořilovské v jeho dobrém díle hojnost Boží pomoci. Vykonalna velké dílo, když připravila oba domy zotavovny a koná další, když věnuje tolik péče o tělesné a duchovní zdraví svých dětí. Toto díle je chloubou církve československé a já za ně děkuji z celého srdce. Bůh vám v tom žehnej! Dr. František Kovář - patriarcha, Helena Kovářová.

Spořilovské noviny 3/2021

Vydáno pro interní potřebu
Sboru pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova.
www.sporilov.info

Kontaktní adresa redakce:

Mgr. Tomáš Hromádka, Rakovského 3162/8,
143 00 Praha 4, tel. 777 944 684, IČ: 03582205,
e-mail: noviny@sporilov.info.

Toto číslo vyšlo na Spořilově dne 20. 12. 2021.

Spořilovské noviny jsou internetovým projektem. Na internetové adrese www.sporilov.info jsou od roku 2004 zveřejňovány informace o spořilovském dění, články o historii a významných osobnostech Spořilova. Články vyjadřují názory autorů a jsou majetkem redakce a vlastníků autorských práv.

úřad. ČČS Spořilov-Záběhlice. Byt v patře je určen pro rodinu duchovního správce. První bohoslužby se v novém sboru konaly v neděli dne 25. ledna 1959 za účasti 40. členů. Vysvěcení Sboru Aloise Spisara vykonal dne 2. dubna 1961 biskup pražský ThDr. Miroslav Novák společně s předsedou Rady starších Bohumilem Dvořákem a bratrem farářem Miroslavem Čepelkou. Bratr farář Rudolf Horský založil počátkem roku 1984 sbírku „Bryle pro Afriku“. Plný sklep farního úřadu na Spořilově svědčil o dobročinnosti a štěrnosti dárců. Někteří dárci věnovali peněžní příspěvek na vysoké poštovné nebo pomáhali balit páry brýlí do balíků, které bratr Horský vozil svým přetíženým Trabantem na spořilovskou poštu k dopravě do Afriky. Sběrka probíhala též v jednotlivých náboženských obcích ČČSH a dosáhla mezinárodních rozměrů. Připojila se světová organizace křesťanských esperantistů, kde bratr Rudolf Horský zastával důležité funkce v jeho vedení. Naše malá náboženská obec odeslala do Afriky 15 000 kusů starých brýlí. Bratru Horskému se dostalo zaslouženého uznání od mezinárodního ekumenického společenství i v naší církvi za jeho dlouholetou obětavou práci. Byl to skromný a vzdělaný Boží muž, jehož památku si připomínáme s úctou a láskou!

Dne 1. 3. 1987 se konala ustavující schůze nové Rady starších. Předsedkyní byla zvolena sestra Věra Makariusová, místopředsedou, zapisovatelem a kronikářem bratr Vladimír Prchlík, správcem sboru bratr Ivo Ach, jeho mladší bratr Jiří Ach je stávajícím obětavým předsedou Rady starších a tajemníkem bratr Rudolf Horský - farář, důchodce.

Rodina Achových se přistěhovala na Spořilov do rodinného řadového domku v Severozápadní V. Měla dva syny - staršího Iva a mladšího Jiřího. Její členové pracovali obětavě v Radě starších náboženské obce na Spořilově. Otec Josef Ach byl obětavým hospodářem. Odborným správcem sboru byl Ivo Ach, který se pečlivě staral o sbor a jeho údržbu. Mladší syn Jiří působí jako předseda dnešní Rady starších, obětavě řídí její činnost a stará se o provoz sboru a farní zahrady.

Po politickém uvolnění v listopadu 1989 se bratr Ivo stal dobrovolným pracovníkem Správy chrámu Svatého Víta na Hradčanech. Vykonával spolehlivě a obětavě pořadatelskou službu. Vzpomínám na Iva a zvláště mu vděčím za jeho pomoc při získání podpisu arcibiskupa pražského Miloslava kardinála Vlka a známého vynikajícího historika a celoživotního badatele Svatovítské katedrály Zdeňka Mahlera. Zapsali se do pamětní knihy Pražský hrad 1. Stavba (1994) a Pražský hrad 2. Dostavba (1996), vydané u příležitosti 650. výročí založení Svatovítské katedrály s věnováním: „Zehná Miloslav kardinál Vlk a Zdeněk Mahler“. Vždy si na Iva vzpomenu při pohledu na nádherné reprezentativní historické dílo, které skvěle reprezentuje náboženské tradice našeho národa.

Bratr Jan Budák byl obětavým místopředsedou Rady starších, mnoho let pracoval jako účetní a později vykonával funkci revizora náboženské obce. Podle návrhu sestry Jernekové-Vaňkové zhotovil pištalý, kterými zkrášlil pohled na varhany ve sboru Aloise Spisara na Spořilově.

Bratr prof. PhDr. Karel Jernek (1910-1992) byl světově známým režisérem Národního divadla v Praze. Po sňatku s jedinečnou kostýmní výtvarnicí Olgou Filipi-Vaňkovou s ní žil v rodinné vile na Roztylských sadech na rohu ulice Jihozápadní I. Byl otcem vynikající známé herečky Kláry Jernekové-Čápkové. Manželé Jernekovi pravidelně navštěvovali bohoslužby ve sboru na Spořilově, pokud neúčinkovali na uměleckém zájezdu v zahraničí. Karel Jernek s velkým úspěchem a mimořádným ohlasem hostoval na nejvýznamnějších světových scénách, mj. ve Vídní, Miláně, Antverpách, Barceloně a Buenos Aires, kde seznamoval obecenstvo s českou a slovenskou operní hudbou (Viz: Prchlík Toulky minulostí Spořilova). V letech 1952 až 1954 vyučoval herectví a režii na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. V roce 1966 byl jmenován zasloužilým umělcem. Zemřel dne 22. června 1992. Za jeho celoživotní dílo a za 82 bohatě naplněného života uměleckého i soukromého jsme poděkovali ve vestibulu Národního divadla i ve sboru ČČSH na Spořilově.

Rok 1992 byl vyhlášen „Rokem Komenského“ u příležitosti 400stého výročí učitele národů. Rodem byl Moravan, jazykem Čech, povoláním bohoslovec J. A. K (1592-1992) - velký český křesťan, duchovní učitel, vědec, diplomat a spisovatel. Do Kroniky jednoty mládeže na Spořilově učinil mimořádný zápis Rudolf Jordán Vonka, přední komeniolog ze Spořilova. Odkaz J.A. Komenského symbolizoval pestrobarevným akvarelem na téma „Slunečnice se otáčí za sluncem“: „K upomínce na 28. 3. 1949 v den narozenin Komenského, jehož odkaz je tu symbolizován. R. J. Vonka“.

Dne 17. 12. 1993 poděkovala náboženská obec při odchodu do důchodu bratru prof. Rudolfu Horskému za jeho dlouholetou diaconickou službu.

Rodina Jamníková jde příkladem návštěvou sboru i četbou církevního tisku. Starší bratr Štěpán (*1983) studoval stejně jako mladší Tomáš Jamník hru na violoncello u prof. Mirko Škampy v Základní umělecké škole Lounských v Nuslích. Na spořilovské pobožce této školy v objektu poblíže Konečné stanice elektrické dráhy č. 19 začínaly většinou naše děti ve studiu nejrůznějších hudebních nástrojů, zpěvu, tance a hudební výchovy. Mnozí z nich se ve škole a in praxi vypracovali a hudba a umění je jejich

celoživotním koníčkem. Na konci devadesátých let minulého století účinkovali sourozenci Tomáš a Štěpán Jamníkoví - žáci hry na violoncello na vánoční besídce ve sboru ČČS Aloise Spisara na Spořilově. Vzpomínám, jak tehdy u pozorných posluchačů sklídili za svůj pěkný výkon zasloužený potlesk. Všichni přítomní obdivovali, jak krásně hrají. V současné době Tomáš Jamník se zúčastní mezinárodních festivalů a přehlídek světových mistrů hudby se spoluprací se špičkovými hudebními tělesy a se světovými dirigenty. Zaslouží si jako mladý všestranný spořilovský umělec náš obdiv a podekování za vynikající hudební úspěchy i za založení celonárodního projektu a pořádání domácích koncertů vážné hudby.

Varhaníci, kteří doprovázeli ve sboru duchovními písněmi a hudebními vložkami pořad bohoslužeb: Drahoslava Bahenská, Stanislav Bauer, Petr Bártl, František Blahák, Květa Čepelková, Vít Janata, Zdeněk Keist, Věra Makariusová, Miroslav Novotný, Ludvík Pompl, Jiří Prchlík a další. Pravidelně vystupovali o vánočních či velikonočních svátcích, na hudebních koncertech, nešporách nebo při pietních aktech - svátku Všech svatých, při vzpomínkách na zesnulé ve sborech ČČSH na Královských Vinohradech, Holešovicích, Vršovicích, Nuslích, Michli, Záběhlících, Spořilově a Zahradním Městě. Vystupovalo spořilovské Sokolské smyčcové kvarteto založené v šedesátých letech ve složení: Vladimír Prchlík - I. housle, Václav Cimr - II. housle, Jaroslav Kubát - viola, Marie Purgerová - violoncello, Miroslav Novotný - harmonium, klavír, úprava skladeb pro smyčcové kvinteto. Sólisté: sestra Hana Hadererová - soprán, bratr Jiří Valášek - baryton. Spořilovské kvarteto jako soubor Lidové umělecké tvorivosti (LUT) muselo být registrováno. Zkoušky probíhaly v době totality před výběrovou komisí Pražského kulturního střediska (PRKOS).

Výňatek z doslovu bratra duchovního Jana Hlavsy (Viz: Prchlík Malá historie ČČSH): „Naše náboženská obec přinesla za osmdesát let svého trvání mnoho obětí v době světové bouře i doznívajícího zmatku a neklidu. Měla být archou, ve které člověk otevře své srdce a odhalí bez obav svou tvář, aby načerpal sílu do dalšího putování po Zemi, která byla často tak bolavá a k evangelium nepřátelská.“

Pro další život v obci je zapotřebí otevřít se ve službě těm, kteří doposavad stáli či stojí mimo obec. Prosim vás, ale především Hospodina, o doprovod a dohled při společném díle i Boží požehnání pro další pout' na jeho cestě. Jan Hlavsa, duchovní ČČSH“.

Vladimír Prchlík

Praha připraví krajinářskou studii pro území Trojmezí

Rada hlavního města 15. listopadu pověřila Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR) zpracováním krajinářské studie na území tzv. Trojmezí. Lokalita, která je obklopená zástavbou městských částí Praha 4, 10, 11 a 15, je z převážné části zahrnuta v přírodním parku Hostivař-Záběhlice. Cílem studie je definovat přírodní hodnoty území a vytvořit příjemný prostor pro trávení volného času. Do přípravy celé studie se bude moci zapojit i veřejnost.

Trojmezí je významnou rekreační lokalitou například pro obyvatele Chodova, Spořilova, Hostivaře či Záběhlíc. Kromě přírodní památky Meandry Botiče se tu nachází i několik retenčních nádrží nebo rozsáhlý zanedbaný ovocný sad.

V minulosti bylo pro území pořízeno několik studií vlastníků a občanských sdružení, ale žádný návrh nenalezl potřebnou shodu.

V dubnu 2021 proto Magistrát hl. m. Prahy společně s městskými částmi vydal memorandum o společném postupu při využití území Trojmezí. V něm se hlavní město na návrh I. náměstka primátora Petra Hlaváčka zavázalo pověřit IPR vypracováním krajinářské studie pro celou lokalitu.

„Navážeme na mnoho úvah a studií lokality Trojmezí. Jde nám o hledání potenciálu a možností různých charakterů přírody, oddechu a rekreace. Skloubíme vše v návrhu studie, která bude klást důraz na respektování širokého údolí Botiče, maximální ochranu nezastavitelných ploch v okolí vodních toků a stabilizaci kompaktně zastavěného území okolo Trojmezí,“ vysvětluje některé z cílů studie I. náměstek primátora Petr Hlaváček.

Studie je rozdělena na dvě části – analytickou a návrhovou. První se bude věnovat stavu krajiny a půdy. Zabývat se bude i zapojením stávajících retenčních nádrží. Na základě těchto analýz se prověří umístění volnočasových aktivit, které nevyžadují rozsáhlé stavební práce.

Bude v Trojmezí biotopové koupaliště?

Praha uvažuje také například o umístění biotopového koupaliště či úpravě zanedbaných Sadů zahradnické mládeže a vytvoření veřejné komunitní zahrady. Součástí návrhové části bude i řešení nově uvažovaných cyklostezek a pěších tras, případně hipocest, tedy cest pro koně. Zadržování vody v území budou řešit příkopy, průlehy a rýhy zpomalující odtok dešťových srážek.

„Jedná se logický krok, který jsme slibovali. Je nedílnou součástí řešení majetkoprávního vypořádání celého území. Cílem je jednoznačná definice hranice nezastavitelného území Trojmezí, jeho volnočasového charakteru a tím dání jasně budoucnosti rozvoje lokality,“ říká radní pro správu majetku Jan Chabr.

„V území chceme udržet šetrné zemědělství. Studie proto navrhne vhodná opatření pro citlivé hospodaření s vodou a půdou. Velké plochy polí by měly být rozděleny alejemi a remízky, aby se zabránilo erozi. Budeme spolupracovat i se Střediskem ekologické výchovy hlavního města Prahy Toulcův Dvůr, což je jedna z nejvýznamnějších aktivit v území,“ doplňuje k záměrům studie ředitel IPR Ondřej Boháč.

Zpracování obou částí studie je rozloženo do dvou let. Práce budou průběžně konzultovány s příslušnými městskými částmi, vybranými orgány státní správy, vlastníky pozemků v řešeném území, místními obyvateli a občanskými sdruženími. Součástí participace bude anketa sbírající podněty, vycházky i plánovací kontejner přímo na místě. Návrh bude respektovat všechny připravované záměry technické infrastruktury, jako je zejména nový vodovodní přívaděč, ale i stávající cyklotrasy.

Zóny na Spořilově nebudou. Petice ovlivnila rozhodnutí radnice

Rada MČ Prahy 4, na doporučení komise dopravy, 1. prosince jednomyslně rozhodla o ZRUŠENÍ PLÁNOVÁNĚHO ROZŠÍŘENÍ ZPS do zbytku Prahy 4. Hlavním důvodem byla právě hlasitá nevole dotčených občanů.

Proti zavedení zón se podařilo získat do 25. listopadu, kdy akce skončila a následně byla petice předána na radnici, více než 2900 podpisů, jde na Spořilově o největší podpisovou akci za poslední léta.

Poděkování si zaslouží všichni, kteří se zasloužili o sběr podpisů a přípravu petice, včetně zajištění podpisových míst a samozřejmě i všichni Spořilováci, kteří petici podepsali.

První sníh

3. prosince se na Spořilově objevily první vločky sněhu a následující den pokryla celý Spořilov sněhová peřina. Děti vytáhly boby, sánky a stavěly sněhuláky. Škoda jen, že sníh začal odpoledne tát.

Po náměstí chodil Mikuláš

Sousedé ze Spořilova 5. prosince již podruhé uspořádali mikulášskou nadítku na Roztylském náměstí. Mikuláše doprovázeli čtyři andělé a čtyři čerti/čertice.

O den později, na farmářských trzích, Mikuláš se svojí družinou rozdával lízátka za říkanku či písničku. Dvě zlobidla dostala v pytlíčku uhlí a slíbila rodičům, že už nebudou zlobit a poté lízátko. Menší děti se bály čerta s brekem. Zrovna napadl sníh a tím tradice byla umocněna. Tato mikulášská obchůzka byla v režii spořilovských baráčníků.

Spořilovské knihy

Knihy **Po stopách spořilovských legionářů (200 Kč)**, **Vzpomínky na spořilovské sokolské divadlo (200 Kč)**, **Toulky starým Spořilovem (300 Kč)** máme nadále k dispozici. Rádi vám je zašleme poštou nebo je lze vyzvednout v Praze.

Bližší informace: redakce@sporilov.info.

Šťastné a veselé Vánoce
a mnoho úspěchů v novém roce 2021 přejeme všem
čtenářům Spořilovských novin.

Přejeme si, aby rok 2022 byl pro nás všechny ve
znamení pohody a klidu.

Spořilovské noviny (www.sporilov.info)
budou i v příštím roce součástí spořilovského dění.

Těšíme se na vaše ohlasy, komentáře, příspěvky a
návštěvu spořilovských internetových stránek, či
facebookového profilu.

Do skupiny čtenářů Spořilovských novin můžete
vkládat své příspěvky, vzpomínky, fotografie a
komentáře, které rádi publikujeme.